

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
16-17 лютого 2024**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

медичних школах і навчальних програмах медичної освіти, оскільки було показано, що її використання під час навчання покращує наступну клінічну практику [9].

Список використаних джерел:

1. Eirini Martinou, R. Chindambaran, G. Krishnasamy. Simulation in undergraduate medical education: Designing a programme to improve medical students' non-technical skills // International Journal of Surgery (London, England), November 2015, 23(1):S102. DOI: 10.1016/j.ijssu.2015.07.477.
2. Dinker Pai. Use of simulation for undergraduate medical education // International Journal of Advanced Medical and Health Research, Volume 5, Issue 1, January-June 2018.
3. Everson J, Gao A, Roder C, et al. (April 12, 2020) Impact of Simulation Training on Undergraduate Clinical Decision-making in Emergencies: A Non-blinded, Single-centre, Randomised Pilot Study. Cureus 12(4): e7650. DOI 10.7759/cureus.7650.
4. Deering S, Auguste T, Lockrow E. Obstetric simulation for medical student, resident, and fellow education. YSPER. 2013;37(3):143–5.
5. Bruno CJ, Glass KM. Cost-effective and low-technology options for simulation and training in neonatology. YSPER. 2016;40(7):473–9.
6. Fisher N, Bernstein PS, Satin A, Pardanani S, Heo H, Merkatz IR, et al. Resident training for eclampsia and magnesium toxicity management: simulation or traditional lecture? Am J Obstet Gynecol. 2017;203(4):1–5.
7. Jones F, Passos-Neto CE, Braguiroli OFM. Simulation in Medical Education: Brief history and methodology. PPCR2015, Jul-Aug;1(2):56-63.
8. Alanazi AA, Nicholson N, Thomas S. The Use of Simulation Training to Improve Knowledge, Skills, and Confidence Among Healthcare Students: A Systematic Review. The Internet Journal of Allied Health Sciences and Practice. 2017 Jun 29;15(3), Article 2.
9. Federico F. Bilotta, Samantha M. Werner, Sergio D. Bergese, and Giovanni Rosa. Impact and Implementation of Simulation-Based Training for Safety // Hindawi Publishing Corporation. The Scientific World Journal, Volume 2013.

ПЕРСПЕКТИВИ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Кобеля С.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Симуляційне навчання має великий потенціал та попит у нашому сьогоденні за для покращення освіти та навичок. Воно дозволяє студентам

отримувати практичний досвід у безпечному середовищі та в зручно зазначеному часі, що може бути особливо ефективним у медицині. Застосування віртуальної реальності, штучного інтелекту та інших іноваційних технологій дозволяють створювати реалістичні сценарії для ефективного тренування. Такий підхід сприятиме розвитку навичок, вирішенню реальних проблем та підготовці до ризикованих ситуацій. Головна мета симуляційної практики навчання полягає в максимальному імітуванні всіх компонентів, що можуть стати наявними в реальній клінічній ситуації.

Використання освітніх програм на основі симуляційних технологій дозволяє підвищити професіоналізм медичного персоналу, і не тільки, що позитивно відбиватиметься на якості надання медичної допомоги та догляду за постраждалими. Хоча для забезпечення високої якості практичної підготовки студентів тільки наявності тренажерів недостатньо. Існує велика потреба використання та розробки певних технологій, що забезпечуватимуть спадкоємність, взаємодію в системі відпрацювання, процесу вдосконалення тактичних навичок та підготовку до виконання самостійної професійної діяльності.

Центри, що оснащені сучасним обладнанням надають можливість не тільки засвоювати та вдосконалювати спеціальні професійні уміння та навички, а й допомагають набувати досвіду роботи в команді. При відпрацюванні навичок на манекені відбувається підготовка до «зустрічі» з реальним пацієнтом. Клінічні ситуації, що вимагають надання невідкладної медичної допомоги, можуть бути змодельовано за будь-яким сценарієм. Фантоми дозволяють відпрацювати до автоматизму стандартизовані навички надання невідкладної медичної допомоги та тренувати клінічне мислення з динамічним оцінюванням розвитку клінічної ситуації. Вирішення цих ситуацій може проходити як за індивідуальним, так і командним, або груповим, протоколами. Головна мета симуляційної практики навчання полягає в максимальному імітуванні всіх компонентів, що можуть стати наявними в реальній клінічній ситуації. Головна мета симуляційної практики навчання полягає в максимальному імітуванні всіх компонентів, що можуть стати наявними в реальній клінічній ситуації.

Переваги симуляційного тренінгу полягають у такому:

- клінічний досвід у віртуальному середовищі без ризику для пацієнта;
- об'єктивна оцінка досягнутого рівня майстерності;
- необмежена кількість повторів для відпрацювань навичок;
- відпрацювання дій при рідкісних та таких, що загрожують життю, патологіях;
- частину функцій викладача бере на себе віртуальний тренажер;

- знижений стрес під час перших самотійних маніпуляцій;
- тренінг відбувається незалежно від розкладу роботи клініки;
- розвиток як індивідуальних умінь і навичок, так і здатності командної взаємодії.

Отже, найважливішими перевагами симуляційних технологій є навчання без шкоди пацієнтові та об'єктивна оцінка досягнутого рівня професійної підготовки кожного фахівця.

За підсумками можливо переконалися у важливості впровадження симуляційних методів навчання в освітні програми вищих навчальних закладів. Також було визначено, що подальший розвиток та інтеграція симуляційної освіти у сфері охорони здоров'я України сприятиме створенню нових центрів на різних рівнях системи охорони здоров'я, залучаючи нових фахівців у галузі професійної медичної освіти, і не тільки, на користь тим хто надає допомогу та тим хто її отримує.

Список використаних джерел:

1. <https://m.egolovlikar.mcfr.ua/475341>
2. <https://periodicals.karazin.ua/apmm/article/view/20406/19647>
3. <http://dspace.onua.edu.ua/handle/11300/24363>

КЕЙС ТЕХНОЛОГІЇ В ПРОВЕДЕННІ ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ ДЛЯ СТУДЕНТІВ VI КУРСУ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ ВНУТРІШНІ ХВОРОБИ

Коваль О.А.

Дніпровський державний медичний університет, м. Дніпро

Симуляційні методи навчання студентів стають все більш актуальними, оскільки відповідають загальносвітовій потребі зростання індивідуалізації освіти та активному залученню кожного здобувача у освітній процес, так і наявністю об'єктивних перешкод щодо ефективного впровадження класичних методів клінічної освіти в умовах воєного часу. Ця актуальність подвоєна у медичній освіті, оскільки її головною рисою є ефективна оцінка індивідуальності пацієнта з щоразовим виявленням та урахуванням особливостей кожного клінічного випадку, особистісних рис самого хворого, а також системи організації охорони громадського здоров'я.

Поміж симуляційних методів освіти найбільш близьким до класичного розгляду клінічного випадку є кейс – метод, але він має певні відмінності, які слід обговорити для подальшої успішної інтеграції в навчальний процес. Основні поняття кейс методу: «ситуація», «аналіз», а також похідне від них